

мнѣше же видѣнїе зрѣти. Прошедша же первю стражѹ и вторю, прїидоста ко вратѹмъ желѣзнымъ, вводящымъ во градъ, ѿже ѡ себѣ ѡверзѡшася ѿма. и ѡшедше предѡша стѡгнѹ едїнѹ, и ѡвїе ѡстѹпїи ѡггелъ ѡ негѡ. И Пѣтръ вѣвѣ въ себѣ, рече: вѣнѣ вѣмъ воистиннѹ, ѿкѡ послѡ Бѡгъ ѡггела своего, и ѡзѡтъ мѡ ѡз рѣкїи Иродовы, и ѡ всегѡ члвчїа людїи Иудейскїхъ.

Ѳлланѣта, Гласъ д̄.

Прѡведникъ ѿкѡ фїнїѣхъ процвѣтетъ, ѿкѡ кедръ, ѿже въ дїванѣ, ѹмножитсѡ. Стїхъ:

Насажденїи въ домѹ Господни, во двѡрѣхъ Бѡга нашегѡ процвѣтѹтъ.

Ѣд

Свѡтѡгѡ мѹченика Сѡввы Стратилѡта.

Ѣе

Свѡтѡгѡ апѡстола и егѡггелїста Марка.

Прокїменъ, гласъ ѿ:

Во всю зѣмлю ѡвїде вѣщанїе ѿхъ, и въ концїи вселенныа гл҃големъ ѿхъ. Стїхъ:

Невеса повѣдаютъ славу Бѡжїю, творенїе же рѣкѹ егѡ възвѣщаетъ твердь.

Совѣрное посланїе а̄. свѡтѡгѡ апѡстола Петра Чтенїе.

Ѣа  
Ѣг

**В**ратїе, смиритсѡ подъ крѣпкѹю рѣкѹ Бѡжїю, да вы вознесѣтъ во врѣмѡ: Всю печаль вѡшѹ возвергше нанѣ, ѿкѡ тѡй печетсѡ ѡ васъ. Трезвитсѡ, вѡдрствѣйте, занѣ сѡпостѡтъ вѡшѹ дїаволъ, ѿкѡ левъ рыкаѡ ходитъ, ѿскїи когѡ поглѡтити. Ѣмѣже прѡтивитсѡ тверди вѣрою, вѣдѹще, ѿкѡ тѣже страсти сѡдѡчаютсѡ вѡшемѹ братствѹ, Ѣже въ мїркѣ. Бѡгъ же всѡкїа благодѡти, призѡвѡвѡи васъ въ вѣчнѹю свою славу ѡ Хрїстѣ Иисѹскѣ, малѡ пострадавѡшы, тѡй да совершитъ вы, да ѹтвердїтъ, да ѹкрѣпїтъ, да ѡснѣетъ. Томѹ слава и держава, во вѣки вѣкѡвѹ амїнь. Сїлѡномъ вѡмъ вѣрнымъ вратѡмъ, ѿкѡ непѣѹо, емѡлѣ написѡхъ, молѡ и за свидѣтельствѡмъ, сїи вѣсти истиннѣи благодѡти Бѡжїей, въ неїже стѡнтѣ. Цѣ-